18/05/2025

Φθιώτιδος Συμεών: Στο διάλογο με τη Σαμαρείτιδα ο Χριστός αποκαθηλώνει όλα τα στερεότυπα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος Καμένων Βούρλων ιερούργησε την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 18 Μαΐου, 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, επί τη αναμνήσει της καταθέσεως του αποτμήματος του Τιμίου Λειψάνου του Αγίου και Ιαματικού Παντελεήμονος στον Ιερό Ναό και την επέτειο ενός έτους από των Εγκαινίων του Ιερού Παρεκκλησίου του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και

διαδικτύου, ενώ το Ιερό Αναλόγιο διηκόνησε χορός ιεροψαλτών, μαθητών του Παραρτήματος Καμένων Βούρλων του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών αναφέρθηκε στην θέση της γυναίκας στην Ορθόδοξη Εκκλησία με αφορμή την συνάντηση του Χριστού με την Σαμαρείτιδα και την μετέπειτα πορεία της Αγίας Φωτεινής.

Μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Βλέπουμε έναν καταιγισμό αποκαθήλωσης στερεοτύπων στη σημερινή συνάντηση του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα. Πρώτον συναντά μία γυναίκα αλλοεθνή, η οποία η ίδια έχει αγωνία μήπως εκτεθεί ο Χριστός του λέει «οὐ γὰρ συγχρῶνται ᾽Ιουδαῖοι Σαμαρείταις».

Πρώτη λοιπόν ανατροπή στερεοτύπου, ότι ο Χριστός συνομιλεί ισότιμα με τον ξένο και μιλάμε όχι για το 2025 που υποτίθεται ότι ζούμε σε φιλελεύθερες αστικές δημοκρατίες με απόλαυση ελευθεριών προσωπικών, ατομικών και θεμελιωδών, με ανθρώπινα δικαιώματα, όπου η ισότητα είναι αυτονόητη, όπου ζούμε τάχατες σε κοινωνίες συμπεριληπτικές, οι οποίες διασφαλίζουν για όλους τους ανθρώπους τα ίδια δικαιώματα, ίσους όρους διαλόγου μέσα στη ζωή και μέσα στην καθημερινότητα.

Μέσα στον καύσωνα του μεσημεριού ο Χριστός την συναντά και της φανερώνει από την πρώτη στιγμή ότι της δίνει αξία μοναδική και ανεπανάληπτη. Και πώς φανερώνει ότι της δίνει αξία; Από το γεγονός ότι της ζητά νερό. Δεν ζητάς κάτι από κάποιον όταν δεν αναγνωρίζεις ότι αυτός ο κάποιος είναι σε θέση να σου το δώσει. Όταν αισθάνεσαι υπεροπτικά και υπεροχικά, δεν δέχεσαι να ζητήσεις κάτι από κάποιον άλλο. Θεωρείς ότι δεν έχεις ανάγκη κανέναν, θεωρείς ότι είσαι αυτάρκης, ότι ο άλλος ούτε λίγο ούτε πολύ σε ενοχλεί, το πιθανότερο όπως κάνουν πολλές φορές οι άνθρωποι είναι να μην του δώσεις σημασία.

Κι ο Χριστός τόσο τρυφερά, τόσο ανθρώπινα, τόσο τέλεια ανθρώπινα γιατί ήταν τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός ζητάει νερό: «δός μοι πιεῖν». Ζητάει νερό από αυτήν τη γυναίκα την αμαρτωλή που είχε όμως καθαρή καρδιά, που είχε μέσα της βαθιά αναζήτηση, που είχε την δύναμη να ομολογήσει στο Χριστό ότι είναι γυναίκα αμαρτωλή, ότι μέσα στην πορεία της ζωής της πέρασε από περιπέτειες, πέρασε

από πολλές σχέσεις, πέρασε από πολλές διακυμάνσεις αναζητώντας τον εαυτό της κι ο Χριστός δεν μένει σε έναν διάλογο ενός εξωτερικού κοινωνικού ακτιβισμού και εδώ αρχίζει να φαίνεται ένα απίστευτο μεγαλείο. Στο διάλογο με τη Σαμαρείτιδα αποκαθηλώνει και όλα τα στερεότυπα όλων των θρησκειών, των αρχαίων θρησκειών και των σημερινών θρησκειών. Των θρησκειών που ταύτιζαν τους Θεούς με συγκεκριμένους τόπους, με συγκεκριμένα βουνά ή με συγκεκριμένες θάλασσες, με συγκεκριμένες καταστάσεις εξωτερικές ή των θρησκειών, οι οποίες πιστεύουν ενδεχομένως σε μία μετά θάνατον ζωή ως μετάβαση σε έναν καλύτερο τόπο λες και είναι ένα δελτίο κοινωνικού τουρισμού η μετά θάνατον ζωή, που θα σε οδηγήσει από την κούραση της καθημερινότητας σε μία κατάσταση μιας ανάπαυσης και μίας ξεκούρασης.

Έρχεται ο Χριστός και αποκαλύπτει ότι ο Θεός «πνεῦμα ἐστί». Έρχεται ο Χριστός και αποκαλύπτει στη Σαμαρείτιδα ότι όσοι προσκυνούν αληθινά τον Θεό «ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ» Τον προσκυνούν. Οι αληθινοί προσκυνητές δεν περιορίζουν τον Θεό στα όρια της Ιουδαίας, στα όρια ενός κράτους, στα όρια μιας φυλής.

Αποκαλύπτει δογματικές αλήθειες, αποκαλύπτει και το πρόσωπο του Μεσσία γιατί τον Μεσσία αναζητεί η Σαμαρείτιδα, παρά το ότι ήταν αμαρτωλή, είχε όμως μέσα της βαθιά ριζωμένη την πίστη του λαού της στο Μεσσία που θα έρθει να λυτρώσει τον Ισραήλ κι ο Χριστός της αποκαλύπτει ότι ο Μεσσίας είναι πρόσωπο και δεν είναι τόπος. Ο Μεσσίας είναι πρόσωπο αγάπης και δεν είναι ένας Θεός εξουσιαστής, δεν είναι ένας Θεός τύραννος, δεν είναι ένας Θεός κρυμμένος κάπου σε έναν πολυτελή θρόνο, για να εξουσιάζει τους ανθρώπους, αλλά είναι το πρόσωπο, το οποίο κατεβαίνει μέσα στον καύσωνα της ιστορίας και συναντά τον άνθρωπο «ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι», εγώ που σου μιλάω, εγώ που επικοινωνώ μαζί σου, εγώ που σε βλέπω μέσα στα μάτια, εγώ είμαι ο Μεσσίας της λέει ο Χριστός και της αποκαλύπτει και της φανερώνει το πρόσωπό του.

Και έτσι η Σαμαρείτιδα γίνεται ο δέκτης, γίνεται ο μυσταγωγός, γίνεται ακριβώς το πρόσωπο που αποκτά όνομα, γίνεται η Φωτεινή, η Ισαπόστολος, ο οικουμενικός άνθρωπος που το δόγμα της «εν πνεύματι και εν αληθεία προσκυνήσεως του Θεού» δεν το κρατά για τον εαυτό της, ως μία προσωπική αλήθεια, ως ένα ατομικό μυστικό, ως έναν προσωπικό θησαυρό, ως μία ατομική ιδιοκτησία αλλά τρέχει στο λαό της, τρέχει στους ανθρώπους της, τρέχει στους ομοεθνείς της και αναγγέλλει ότι συνάντησε τον Προφήτη, αναγγέλλει ότι συνάντησε τον Μεσσία, αναγγέλλει ότι συνάντησε αυτόν που μπορούσε να της πει τα πάντα για την ύπαρξη της, όχι απλώς τα μυστικά της, όχι απλώς το παρελθόν της να της φανερώσει, αλλά κυρίως να της θεραπεύσει το είναι της, την ύπαρξή της και από εκείνη τη στιγμή η Φωτεινή γίνεται Ισαπόστολος, αρχίζει και περιδιαβαίνει τα μήκη και τα πλάτη του

κόσμου, για να φτάσει να αντιμετωπίσει με ανδρισμό και με παλικαριά τον χειρότερο διώκτη όλων των αιώνων, τον Νέρωνα και να μαρτυρήσει για την αγάπη του Χριστού.

Συγκλονιστικές αλήθειες οι οποίες τιμούν, καταξιώνουν και φανερώνουν ποια είναι η κουλτούρα του διαλόγου της Εκκλησίας, πώς η Εκκλησία διαλέγεται με τον άνθρωπο και κυρίως με τον άνθρωπο ο οποίος υφίσταται διακρίσεις μέσα στην κοινωνία στην οποία ζει, γιατί διακρίσεις υφίστανται όχι μόνο οι γυναίκες, υφίστανται πολλοί άνθρωποι, είτε για λόγους οικονομικούς είτε για λόγους ταξικούς είτε για λόγους κοινωνικούς, είτε για λόγους πολιτικούς, είτε ακόμη και δυστυχώς ακόμη και για λόγους υγείας, επειδή δήθεν στα μάτια των δήθεν υγιών ανθρώπων και αρτιμελών, έχουν κάποιες αναπηρίες ή κάποιες ελλείψεις που όμως για την Εκκλησία του Χριστού, για την αγάπη του Θεού δεν είναι ελλείψεις αλλά είναι χαρίσματα, είναι χαρισματικές ιδιότητες, οι οποίες αποκαλύπτουν ανθρώπους που είναι εσωτερικά υγιείς».

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πλαισίωσαν, μεταξύ των άλλων κληρικών, και ο πολιός γέροντας και Προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Κολοκυθά και ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής ομωνύμου Δήμου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας παρουσία του Βουλευτή Φθιώτιδος κ. Γεωργίου Κοτρωνιά, του Δημάρχου Καμένων Βούρλων κ. Ηλία Κυρμανίδη, του Γενικού Αστυνομικού Διευθυντή Στερεάς Ελλάδος Υποστράτηγου κ. Χρήστου Παπαφιλίππου και λοιπών θεσμικών και αιρετών εκπροσώπων.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

© Δημήτρης Αναγνου